

Instytut Pamięci Narodowej - Warszawa

<https://warszawa.ipn.gov.pl/waw/aktualnosci/63505,Prezentacja-wystawy-Ukradzone-dziecinstwo-i-warsztaty-historyczne-w-Belgii-i-Ho.html>
19.04.2024, 03:20

Prezentacja wystawy „Ukradzone dzieciństwo” i warsztaty historyczne w Belgii i Holandii - Antwerpia, Brunssum, 12-15 grudnia 2018

Po raz kolejny edukatorzy z Oddziałowego Biura Edukacji Narodowej w Warszawie odwiedzili polskie szkoły w Belgii i Holandii. Tym razem do Antwerpii i Brunssum udał się dr Dariusz Gałaszewski -naczelnik Oddziałowego Biura Edukacji Narodowej IPN w Warszawie)

wraz z pracownikami: dr Anną Marią Adamus, Edytą Gulą i Marcinem Łaszczyńskim.

Na prośbę Ambasady RP pracownicy Oddziału IPN w Warszawie zaprezentowali najnowszą wystawę Instytutu „Ukradzione dzieciństwo”.

W środę 12 grudnia 2018 r. ekspozycja została pokazana w Szkolnym Punkcie Konsultacyjnym im. Generała Stanisława Maczka przy Ambasadzie RP w Brukseli z siedzibą w Antwerpii. Prezentacji towarzyszył wykład i warsztaty edukacyjne dla uczniów. Tego dnia edukatorzy przeprowadzili również zajęcia związane z setną rocznicą odzyskania przez Polskę niepodległości („Polak Mały”, „Historia pewnej niedźwiedzicy, czyli dzieje Baśki Murmańskiej ” i warsztaty z grą IPN „Niepodległość”) oraz rocznicą wprowadzenia w Polsce stanu wojennego („Wroniec”).

Kolejnym miejscem, które odwiedziła nasza delegacja był Szkolny Punkt Konsultacyjny im. gen. bryg. Stanisława Sosabowskiego przy Ambasadzie RP w Hadze z siedzibą w Brunssum. Tutaj wernisaż wystawy odbył się w sobotę 15 grudnia br. Podobnie jak w Antwerpii historycy opowiedzieli o ekspozycji i przeprowadzili liczne warsztaty historyczne.

Ekspozycja ukazuje życie dzieci od okresu międzywojennego do zakończenia II wojny światowej. Pokazuje jak wyglądało ich życie, a także jak zmieniło się w czasie wojny. Okres dzieciństwa, który został brutalnie przerwany przez politykę terroru prowadzoną przez okupantów, pozostawił w ich życiu ogromną traumę. Ekspozycja odnosi się do losów dzieci z różnych mniejszości narodowych w tym: Żydów, Romów, Ukraińców, Białorusinów, Polszuków, Karaimów, Ormian, Hucułów, a także do traumatycznych przeżyć związanych z gettem, obozem, przymusową pracą, deportacjami, egzekucjami itd.

Podzielona jest na siedem części, które obrazują dzieci w różnych rolach życiowych:

I Dzieci – życie przedwojennych dzieci, w tym mniejszości; **II Obrońcy**; **III Oszukani?**; **IV Ofiary**; **V Obserwatorzy**; **VI Okaleczeni**; **VII Emigranci**

Dzieciństwo to zwykle najpiękniejszy okres w życiu człowieka, pełen nadziei, ufności, beztrudnej zabawy i miłości. Wówczas buduje się własną tożsamość, odkrywa piękno i różnorodność otaczającego świata, definiuje i ugruntowuje postawy moralne na całe życie, uczy się altruizmu.

Świat tych doznań obecny był w życiu młodego pokolenia – urodzonego i wychowanego raz pierwszy od 123 lat w wolnej, niepodległej Polsce.

W 1939 r. wybuch wojny sprawił, że świat ten przestał istnieć – zastąpiły go groza, bezprzykładne okrucieństwo, codzienne świadectwo śmierci. Czy młody człowiek w tym obcym sobie świecie miał jeszcze jakiś wybór? Czy był tylko bezwolnym świadkiem

wszechotaczającego mordu? Czy stać go było na demonstrację postaw heroicznych – ocalenie resztek humanizmu i własnego dzieciństwa?

O wyborach między byciem ofiarą, biernym obserwatorem a obrońcą opowiada właśnie prezentowana wystawa.

Historia „ukradzionego” polskim dzieciom dzieciństwa nie kończy się w 1945 r. – ocalałe z pożogi wojennej okaleczone fizycznie i psychicznie zarażały one swoimi przepełnionymi grozą wspomnieniami kolejne pokolenia Polaków, przenosząc wojenną traumę do czasów współczesnych. Czy my sami nie przekazujemy nieświadomie tej traumy – to niestety wciąż aktualne pytanie do każdego z nas.